

געקליבענע
געדאנקען
אויף די
פרשה

פון פלאצקער גאון

פרשת
דברים-תשעה באב-איכה
תשפ"ה
גליון קנ"ד
שנה ד'

הגאון רבי ארי' לייב צינץ זצ"ל
אויף אדיש

פרשת דברים

די אידן האבן מורא געהאט אז אפשר האט דער אויבערשטער געגעבן מכות פאר פרעה נאר וועגן פרעה'ס רשעות נישט ווייל ער האט לייב די אידן, האט משה רבינו זיי איבערגעוויזן אז דאס איז נישט ריכטיג וואו ראי' אז די אידן האבן דאס געקנט צווען

וְתִרְגְּנוּ בְּאֱהָלֵיכֶם וּתְאִמְרוּ בְּשִׁנְאָת ה' אוֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אוֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ. (א, כז)

לכאורה איז ממש א וואונדער; וואס האט געמאכט די אידן טראכטן אז כביכול דער אויבערשטער האט זיי פיינט, און ער האט זיי ארויסגענומען פון מצרים נאר כדי זיי זאלן שטארבן אין מדבר? און בפרט אז פרעה האט דאך באקומען די עשר מכות, וואס איז געווען די תכלית פון דעם, אויב די פלאן איז געווען נאר זיי צו הרגענען אין מדבר?

נאר דער רמב"ם (הל' תשובה פ"ו ה"ה) איז מאריך צו פארענטפערן פארוואס די מצרים האבן געכאפט אזעלכע מכות פאר'ן פייניגן די אידן, דער אויבערשטער האט דאך גוזר געווען "ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה" און מען האט דאס געמוזט מקיים זיין? זאגט דארט דער ראב"ד, אז עס איז נישט קיין קשיא: 'שאין הקב"ה נפרע מאדם רע אלא ברע ממנו' - דאס מיינט אז דער אויבערשטער ברענגט נישט קיין שלעכטס פאר א מענטש וואס קומט זיך אים א עונש, נאר דורך איינער וואס איז ערגער פון אים, ווייל יענער דארף דאך צום סוף נענט ווערן פאר'ן טון די שלעכטס. און וועגן דעם האט דער אויבערשטער צוגעפירט אז די מצרים זאלן פייניגן די אידן, ווייל זיי זענען ווערד געווען צו באקומען די מכות פאר זייער רשעות.

לפי זה קען מען זאגן, אז פרעה האט דאך זיי געזאגט "ראו כי רעה נגד פניכם" אז דער מזל 'רעה' וואס ווייזט אויף שפיכות דמים גייט זיי אקעגן קומען, און עס איז דאך טאקע געווען אמת אזוי, נאר עס איז

שפעטער נתהפך געווארן אויף דם מילה. איז יעצט ווען די אידן האבן געהערט פון די מרגלים ווי שטארק די גוים אין ארץ כנען זענען, האבן זיי אנגעהויבן צו טראכטן אז אפשר טאקע איז דער מזל 'רעה' געקומען צו ווייזן אז זיי גייען אלע אויסגע'הרג'עט ווערן אין מדבר, איי פארוואס דען האט פרעה געכאפט די עשר מכות?! האבן זיי געטראכט אז די מכות זענען געווען פשוט צו שטראפן די מצרים אויף זייער רשעות, ווייל אפילו די אידן האבן טאקע געדארפט ליידן גלות מצרים, האט דער אויבערשטער צוגעפירט אז די מצרים וואס זיי זענען מער שלעכט זיי זאלן פייניגן די אידן, כדי די מצרים זאלן באקומען זייער פארדינטע שטראף, און די אידן זענען נאר געווען די סיבה אז די מצרים זאלן כאפן די פארדינטע מכות, אבער נישט ווייל דער אויבערשטער האט זיי באמת לייב.

איז דאס איז טאקע געווען די סיבה פארוואס יעצט ווען די אידן האבן געזען ווי שטארק די אמוריים זענען, האבן זיי אנגעהויבן צו טראכטן אז דער מזל 'רעה' איז טאקע געקומען צו ווייזן אז זיי גייען שטארבן אין מדבר. און וועגן דעם האבן זיי געזאגט: **בשנאת ה' אותנו הוציאני מארץ מצרים** אז בשעת יציאת מצרים איז שוין די מזל רעה געווען אנטקעגן אונז, און דאס איז געקומען צו ווייזן: **לתת אותנו ביד האמורי להשמידנו**, אז אונז גייען שטארבן אין מדבר.

און לויט דעם קען מען זייער גוט פארשטיין די המשך הפסוקים, וויאזוי משה רבינו האט אויפגעוויזן פאר די אידן אז דאס איז נישט ריכטיג. ווייל משה רבינו זאגט ווייטער פאר די אידן (א, ל): **ה' אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחָם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱתָכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם**. און לכאורה וואס פעלט אויס צו צולייגן "לענינים" אז זיי האבן דאס געזען מיט די אויגן? נאר דא איז משה רבינו געקומען זיי אויפצווייזן אז זיי האבן א טעות! ווייל ביי לויט שטייט דאך אז דער מלאך האט אים געווארנט "אל תביט אחריך", ווייל ווער עס איז נישט ראוי טאר נישט צוקוקן די מפלה פון די רשעים, איז אויב וואלטן די מכות נאר געקומען וועגן די רשעות פון די מצרים און נישט וועגן די אידן'ס צדקות וואלטן די אידן דאס נישט געמעגט צווען.

דאס האט משה רבינו געענטפערט א תשובה ניצחת: **"ה' אלקיכם ההולך לפניכם"** עטס קענטס זען בחוש אז דער אויבערשטער איז מיט ענק, **"הוא ילחם לכם"** און ער וועט מלחמה האלטן פאר ענק קעגן די אמוריים. והא ראיא, **"ככל אשר עשה אתכם במצרים"**

ווייל די אלע אותות ומופתים וואס ער האט געטון אין מצרים "לענינים" איז דאך געווען קעגן ענקערע אויגן! און אויב עס וואלט נאר געמיינט צו שטראפן פרעה און ענק זענען נישט ראוי דערצו, וויאזוי האט ער ענק געלאזט דאס צווען? אלא מאי קענט עטס קלאר זען אז די אותות ומופתים איז געווען: ווייל ער האט ענק לייב! אויב אזוי דארפט עטס נישט מורא האבן פון די אמוריים, ווייל דער אויבערשטער וועט ענק פון זיי אויך אפהיטן.

תשעה באב

פארוואס איז ארץ ישראל שמואל געווארן ביים חורבן לכאורה איז א גרעסערע עונש צו פארטרייבן פון א ברייטע גוטע לאנד

די גמרא זאגט (ב"מ פה.) אז די חכמים און די נביאים האבן געפרעגט: **"על מה אבדה הארץ"** - פארוואס איז ארץ ישראל פארלוירן געווארן? און זיי האבן נישט געהאט קיין ענטפער, ביז הקב"ה אליין האט געענטפערט: **"על עזבם את תורת"** ווייל זיי האבן פארלאזט די תורה. זאגט רב יהודה אמר רב, דאס מיינט: **"שלא ברכו בתורה תחלה"** זיי האבן נישט געמאכט קיין ברכה אויף די תורה.

די גמרא איז זייער שווער צו פארשטיין, ווייל אין חז"ל זעט מען דאך (יומא ט:) אז די ערשטע ביהמ"ק איז חרוב געווארן וועגן די אידן האבן געטון אסאך עבירות, איז ערשטנס: וואס איז פשוט אז די נביאים האבן נישט געהאט קיין ענטפער "על מה אבדה הארץ", האבן זיי דען נישט געוואוסט אז די אידן האבן געזינדיגט? צווייטנס: וואס האט דער אויבערשטער געזאגט "שלא ברכו בתורה תחילה", איז דאס דען געווען די סיבה? און בכלל דארף מען פארשטיין, וואס איז די גרויסע חטא פון "שלא ברכו בתורה תחילה" אז דאס האט גורם געווען דעם חורבן ביהמ"ק?

נאר אינאמת'ן לפי פשוטות הפסוקים זעט מען אז די עיקר סיבה פאר גלות בבל איז געווען ווייל די אידן האבן נישט געהיטן שמיטה. אבער למעשה פרעגט שוין דער רשב"א, אז לכאורה וואלטן די אידן געקענט האבן א שטארקע טענה אז זיי דארפן נישט גיין אין גלות אפילו זיי האבן נישט געהיטן שמיטה,

די הייליגע מצוה

ומי שישתדל בהדפסתו
יהי' לו המחבר למיץ
אם יהי' לו זכות

איר קענט שיקן קוויטלעך
צום ציון הק'
להפקד בדבר ישועה ורחמים

פאראינטערסירטע ביטע פארבינדט אייך צום מערכת

הגליון נתגבר ע"י

הרבני הנכבד
הר"ר שמשון סטפנקי הי"ד

זכות הפצת תורת רבינו זי"ע
יעמוד בעדו לברכה
והצלחה בכל הענינים.

גלות, ווייל זיי האבן גוט געוואוסט די סיבה. נאר זייער
שאלה איז געווען: על מה אבדה "הארץ" - פארוואס
האט די לאנד פארלוירן איר ברייטקייט ביים חורבן,
דער עונש איז דאך לכאורה אסאך שטערקער ווען
מען ווערט פארטריבן פון א ברייטע זאפטטיגע לאנד,
נישט פון א שמאלע ענגע לאנד?

האט דער אויבערשטער געענטפערט, אמת, די
עונש וואלט טאקע שטערקער געווען אויב די לאנד
וואלט געבליבן גרויס און ברייט, אבער די סיבה אז די
לאנד איז שמאל געווארן איז: "על עונם את תורת
- שלא ברכו בתורה תחילה", ווייל זיי האבן נישט
געזאגט די ברכה וואס מען דאנקט אויף די תורה;
"אשר קדשנו במצוותיו וצוננו", נאר זיי זוכן זיך א
תירוץ אז די גאנצע קבלת התורה איז געווען באונס,
איז אויב דער אויבערשטער גיבט ווען פאר די אבות
א ברייטע ארץ ישראל קענען זיי טענה'ן אז אפילו זיי
היטן נישט די תורה קומט זיך זיי ארץ ישראל ווייל זיי
האבן דאס שוין בירושה פון די אבות, וועגן דעם האט
דער אויבערשטער לכתחילה געמאכט אז ארץ ישראל
זאל נישט זיין מער ווי ד' אמות וואס צושפרייט זיך
נאר לפי זכותם, אזוי אז אויב זיי היטן נישט די תורה
וועט די לאנד אטאמאטיש ווערן שמאל און ענג.

יעצט שטימט זייער גוט אז "שלא ברכו בתורה
תחילה" קומט נישט זאגן אז וועגן דעם זענען זיי
געגאנגען אין גלות, נאר אז וועגן דעם איז געשען
"אבדה הארץ" אז ארץ ישראל האט פארלוירן איר
ברייטקייט ווען די אידן זענען געגאנגען אין גלות.

'מלא העומר' פרשת בהר כה, א

מגילת איכה

ביים חורבן בית שני איז די לעצטע
געלעגנהייט פאר די גוים זיך צו
פרייען אויף די צרות פון די אידן

שישו ושמחו בת אדום... תם עונך בת
ציון לא יוסיף להגלותך. (ד, כא-כב)

רש"י זאגט, אז ירמ' הנביא האט דא נביאות
געזאגט אז דער צווייטער בית המקדש גייט חרוב
ווערן דורך אדום - די רומים, און ער האט זיי געזאגט
אז זיי וועלן זיך טאקע פרייען לפי שעה, אבער צום
סוף גייען זיי טייער צאלן אויף דעם.

פארוואס האט ער געזאגט א כפל לשון:
"שישו ושמחו"? ווייל איינער וואס האט מערערע
געלעגנהייטן זיך צו פרייען געבט נישט ארויס זיין
גאנצע שמחה אויפאיינמאל, ווייל ער ווייסט אז
ער קען איבערלאזן זיך צו פרייען ביי א צווייטע
געלעגנהייט. אבער איינער וואס ווייסט אז דאס
איז זיין לעצטע געלעגנהייט, כאפט ער אריין זיך צו
פרייען ווי מער ער קען, ווייל 'אם לא עכשיו אימתי'.

וועגן דעם האט ירמ' הנביא געזאגט: "שישו
ושמחו בת אדום" - אדום, כאפ אריין זיך צו פרייען
און פרייען ווי מער דו קענסט, ווייל "תם עונך בת ציון
לא יוסיף להגלותך" נאכן חורבן בית שני גייט שוין
נישט זיין נאך א גלות און דו וועסט נישט האבן נאך
א געלעגנהייט זיך צו פרייען, ווייל נאכדעם גייט שוין
קומען די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

ווייל חז"ל זאגן דאך (שבת פת), אז ביים בארג סיני איז
די קבלת התורה געווען בכפיית ההר כגגית, און רב
אחא בר יעקב זאגט "מכאן מודעא רבא לאורייתא",
אז אויב מען וועט פארהאלטן א איד פארוואס ער
איז נישט מקיים די תורה קען ער ענטפערן אז דאס
איז געווען באונס. און הגם רבא זאגט דארט אז בימי
אחשוורוש האט מען נאכאמאל מקבל געווען די תורה
מאהבה, אבער גלות בכל איז דאך געווען פארדעם,
איז אויב אזוי פארוואס זענען די אידן געגאנגען אין
גלות?

ענטפערט דער רשב"א, אז אמת, קבלת התורה
איז טאקע געווען באונס, אבער סוף כל סוף האט דער
אויבערשטער געגעבן ארץ ישראל נאר בתנאי אז די
אידן וועלן היטן די תורה, אזויווי דער פסוק זאגט
(תהלים קה, מד-מה) "וְיָתֵן לָהֶם אֶרְצוֹת גִּוּיִם... בְּעֶבֶר
יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי וְתוֹרוֹתַי", און אויב זיי היטן נישט די
תורה - מיט די בעסטע תירוץ - קומט זיך זיי נישט
ארץ ישראל.

אבער לכאורה קענען די אידן טענה'ן אויף דעם,
אז דער אויבערשטער האט שוין צוגעזאגט ארץ
ישראל פאר די אבות הקדושים, אויב אזוי קען מען זיי
נישט פארטרייבן אין גלות פאר'ן נישט היטן שמיטה,
ווייל זיי האבן דאך שוין ארץ ישראל בירושה פון
זייערע עלטערן נאך אסאך פאר מען האט זיי בכלל
באפוילן די מצוה פון שמיטה, איז אויב אזוי פארוואס
זענען זיי געגאנגען אין גלות?

קען מען זאגן, אז דער אויבערשטער האט שוין
לכתחילה געוואוסט פון דעם טענה, און וויבאלד
ער וויל אז די אידן זאלן גיין בדרך התורה און נישט
זוכן קיין תירוצים זיך ארויסצוהייערן פון היטן זיין
תורה און מצוות, האט ער וועגן דעם געזאגט פאר
יעקב אבינו (בראשית כה, יג) "הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שׁוֹכֵב
עָלֶיהָ לֹא אֶתְנֶנָּה וְלֹאֲרֶעֱךָ", און ווי רש"י איז מסביר, אז
דער אויבערשטער האט איינגעוויקלט ארץ ישראל
אונטער יעקב אבינו ווי 4 אמות און געזאגט אז דעם
שטיק ערד וועט ער געבן פאר זיינע קינדער.

מיט דעם האט דער אויבערשטער זיך באווארענט
אז די אידן זאלן זיך נישט קענען ארויסהייערן פון
היטן די מצוות, ווייל ער האט געוויזן אז דער שורש פון
ארץ ישראל איז בעצם נישט מער ווי פיר אמות, נאר
דאס האט א ספעציעלע כח פון "ופרצת ימה וקדמה
צפונה ונגבה" זיך אויסצושפרייטן לויט די זכותים פון
די אידן וואס וואוינען דארט, ווי די גמרא זאגט (גיטין
יג.) אז ווען די אידן וואוינען אין ארץ ישראל איז די
לאנד ברייט און ווען זיי וואוינען נישט דארט ווערט
די לאנד איינגעצויגן.

יעצט אויב וועט איינער קומען זאגן אז קבלת
התורה איז געווען באונס, און ארץ ישראל האט ער
שוין בירושה פון די אבות הקדושים, און ממילא קומט
זיך אים ארץ ישראל אפילו ער איז נישט מקיים די
מצוות, וועט מען אים זאגן: גוט, נעם דיר די ד' אמות
וואס די אבות האבן באקומען, ווייל ארץ ישראל איז
דאך בעצם נישט מער ווי 4 אמות וואס ווערט נאר
ברייט דורך די זכות פון די וואס היטן די תורה, און
דעם זכות האסטו דאך נישט...

ולפי זה שטימט זייער גוט די אויבנערמאנטע
גמרא, אז די חכמים און תנאים האבן געפרעגט "על
מה אבדה הארץ", זיי האבן נישט געמיינט צו פרעגן
פאר וועלכע עביירה זיי זענען געגאנגען אין

מנדב צו זיין א גליון לשבוע זוכה צו זיין להבטחת הצדיק, אדער אנטייל
צו נעמען אין די הוצאות, ביטע זיך ווענדן צו.

gilgonplotzk@gmail.com | plotzk.org | (929) 260-4868